

tom musí si dať započítať, čo usporil tým, že služieb nekonal alebo čo si zarobil iným zamestnaním, alebo čo zarobil úmyselne zameškal. Nakoľko však rečený čas neprevyšuje tri mesiace, zamestnanec môže naskutku požadovať celú, na tento čas mu prislúchajúcu mzdu bez srážky.

§ 22.

Jestli vina na predčasnom zrušení slúžobného pomeru postihuje obidve strany, sudca má rozhodnúť podľa voľného uváženia, či a v akej miere prislúcha náhrada.

§ 23.

Nároky pre predčasné vystúpenie alebo predčasné prepustenie v smysle §§ov 20. a 21. musia byť vznesené u súdu behom šesť mesiacov po uplynutí toho dňa, ktorého mohli byť činené, ináč sa premlčia.

§ 24.

O vysvedčení.

(1) Keď sa slúžobný pomer skončil, zamestnávateľ je povinný zamestnancovi na jeho žiadosť vydať písomné vysvedčenie o trvaní a spôsobe služieb. Žiada-li zamestnanec počas trvania slúžobného pomeru vydanie vysvedčenia, má sa mu vydať na jeho trovy. Zanášky a poznámky vo vysvedčení, ktoré by zamestnancovi dosiahnutie nového miesta zťažovali, sú neprípustné.

(2) Vysvedčenia zamestnanca, ktoré sú v úschove zamestnávateľa, majú byť zamestnancovi na jeho žiadosť kedykoľvek vydané.

§ 25.

O donucovacích predpisoch.

Práva zamestnanca, ktoré vyplývajú z ustanovení § 4 odst. 3., §§ 6—15, § 17, §§ 19—24 nemôžu byť slúžobnou smluvou ani zrušené ani obmedzené.

§ 26.

Ustanovenie § 24, zák. čl. XVII : 1881, taktiež aj ustanovenia zákonných článkov XIII : 1876, II : 1898, XXI : 1898, XLI : 1899, XLII : 1899, XXVII, XXVIII a XXIX : 1900, pokiaľ sa v neprospech zamestnancov protivia ustanoveniam tohoto zákona, sa zrušujú.

§ 27.

Zákon tento platí iba pre Slovensko a Podkarpatskú Rus a nadobudne pôsobnosti dňom vyhlásenia. Prevedenie tohoto zákona sa

ukladá ministrom spravodlnosti a sociálnej pečlivosti.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Dérer v. r.

za ministra Habrmana.

245.

Zákon ze dne 10. července 1922,

jímž se povoluje užiti dílčích dlužních úpisů, které vydá hlavní město Praha do úhrnné výše 1,500.000 liber šterlinků a 7,500.000 dolarů, k ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů, pak platiti cla slosovanými titry a splatnými kupony.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Dílčích dluhopisů, jež vydá hlavní město Praha podle usnesení ústřední správní komise ze dne 12. května 1922, schváleného podle § 16 zákona ze dne 6. února 1920, č. 116 Sb. z. a n., výnosem ministra financí ze dne 27. května 1922, č. 58.081/3.070-II/3, v úhrnné jmenovité hodnotě 1,500.000 liber šterlinků a 7,500.000 dolarů, aby si opatřilo prostředky k vybudování podniků elektrických, plynáren a vodáren, smí býti užíváno k úročnému ukládání peněz nadací a ústavů, podléhajících veřejnému dozoru, dále k uložení peněz sirotčích, svěřenských a depositních a konečně až do výše bursovního kursu, avšak nikoliv přes jmenovitou hodnotu, za služební a obchodní kauce.

§ 2.

Splatné slosované dílčí dlužní úpisy a dospělé kupony zápůjčky uvedené v § 1 budou přijímány plnou výplatní hodnotou ku placení tuzemských (československých) cel podle kursů příslušných cizích valut na pražské burse v den předcházející placení.

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedou jej ministři financí, vnitra a spravodlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Dolanský v. r. A. Novák v. r.

Černý v. r.